

Λκ 22,15

Θεία Κοινωνία

Κανείς στά Ἱεροσόλυμα δέν πῆρε εἶδηση τί συνέβη ἐκεῖνο τό βράδυ **στό ἀνώγειο ἐνός σπιτιοῦ**. Ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι ἦταν ἀπασχολημένοι μέ τίς ἐτοιμασίες τους γιά τή μεγάλη γιορτή τοῦ **Πάσχα**. Εἶχε φτάσει ἤδη ἡ **προπαραμονή, ἡμέρα Πέμπτη, 13 τοῦ Νισάν**. Τήν ἄλλη μέρα κάθε ἰουδαϊκή οἰκογένεια ἔπρεπε νά πάει στόν Ναό νά θυσιάσει τό καθιερωμένο **ἀρνί** γιά νά τό πῆσουν καί νά τό φᾶνε μαζί μέ **πικρά χόρτα** καί **ἄζυμο ψωμί**. Ἐτσι γιόρταζαν οἱ Ἰουδαῖοι τό Πάσχα τους, γιά νά θυμοῦνται τή θαυμαστή **διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας** καί τή σωτηρία τους ἀπό τοὺς Αἰγυπτίους.

Τέτοιες ἐτοιμασίες ἔκαναν καί οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Δέν ἤξεραν ὅτι ἐκείνη τή χρονιά θά γιόρταζαν ἄλλο Πάσχα. Ὁ Κύριος ὅμως τό γνώριζε. **«Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μεθ' ἡμῶν»** (Λκ 22,15), τοὺς εἶπε σάν κάθισαν στό τραπέζι κεῖνο τό βράδυ. «Πολύ ἐπιθύμησα αὐτό τό Πάσχα νά φάω μαζί σας». Τί νά ἐννοοῦσε; Γιατί τόση ἐπιθυμία γιά κεῖνο τό Πάσχα;

Ἦξερε τί πρόκειται ν' ἀκολουθήσει: ἡ σύλληψή του, ἡ δίκη καί καταδίκη του, ἐμπαιγμοί, ραβδισμοί, φραγγέλιο, ἀκάνθινο στεφάνι, σταύρωση. Κι ἐνῶ τά γνώριζε ὅλα αὐτά, **δέν μειώνεται οὔτε στό ἐλάχιστο ἡ ἐπιθυμία του!** Ἐπιθυμεῖ μέ ἐπιθυμία μεγάλη νά φτάσει αὐτό τό Πάσχα γιά νά φάει μαζί μέ τοὺς μαθητές του. Γιατί ἄραγε;

Γιατί σέ κείνο τό δεῖπνο ὁ **Κύριος πρόσφερε στους μαθητές του τό Σῶμα καί τό Αἷμα του**. Πῆρε σά χέρια του λίγο ψωμί, εὐχαρίστησε τόν Πατέρα του, τό εὐλόγησε, τό ἔκοψε σέ τεμμάχια καί ἀφοῦ τό μοίρασε στους μαθητές του εἶπε: **«Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τό σῶμά μου»** (Μθ 26,26). Πῆρε ἔπειτα σά χέρια του τό ποτήρι μέ τό κρασί, εὐχαρίστησε πάλι τόν Πατέρα του, τό εὐλόγησε καί ἔδωσε στους μαθητές του νά πιοῦν λέγοντας: **«Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τό αἷμά μου»** (Μθ 26,28).

Αὐτά τά λόγια τά ἀκοῦμε καί σέ κάθε Θεία Λειτουργία. **Σέ κάθε Θεία Λειτουργία ζοῦμε τό Μυστικό Δεῖπνο**. «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε», λέμε κάθε φορά πού πᾶμε νά κοινωνήσουμε. Καί ὁ Χριστός ἔχει πάντοτε **τήν ἴδια ἐπιθυμία**: νά δειπνήσει μαζί μας, νά δειπνήσουμε μαζί του! Γιατί; Γιά νά προσφέρει καί σέ μᾶς τό Σῶμα καί τό Αἷμα του.

Τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μᾶς χαρίζει τήν αἰώνια ζωή. «Ὅποιος τρώει τή Σάρκα μου καί πίνει τό Αἷμα μου, αὐτός ἔχει ζωή αἰώνια», εἶπε ὁ Κύριος σέ μιᾶ ὀμιλία του στήν Καπερναοῦμ (βλ. Ἰω 6,54).

Νά γιατί τόσο πολύ ἐπιθυμοῦσε νά φτάσει ἡ ὥρα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου: γιά νά μᾶς προσφέρει τό Σῶμα καί τό Αἷμα του πού χαρίζει τήν αἰώνια ζωή!

Μᾶς ἔβλεπε νά χαροπαλεύουμε, νά χρειαζόμαστε **μετάγγιση αἵματος**. Σᾶς ἔχει συμβεῖ κάποιο δικό σας πρόσωπο νά κινδυνεύει, νά ἔχει ἀνάγκη ἀπό μετάγγιση αἵματος καί νά μή βρίσκεται αἰμοδότης; Δύσκολες ὥρες, φοβερή ἀγωνία! **Γιά μᾶς ἄλλος αἰμοδότης δέν ὑπῆρχε**. Κανείς ἄνθρωπος δέν ἔχει καθαρό, ὑγιές αἷμα. Ὅλοι κουβαλοῦν μέσα τους τό μικρόβιο τῆς ἁμαρτίας. Καί ὁ Θεός βρῆκε τρόπο ν' ἀποκτήσει ὁμάδα αἵματος ἴδια μέ μᾶς: **Γίνεται ἄνθρωπος, γιά νά μπορέσει νά μᾶς μεταγγίσει τό Αἷμα του!** Γι' αὐτό, λοιπόν, ἐπιθυμοῦσε τόσο νά φτάσει ἐκεῖνο τό τελευταῖο δεῖπνο, γιά νά κάνει

τή **σωτήρια μετάγγιση**. Γι' αυτό ἐπιθυμεῖ, παιδιά, καί γιά μᾶς νά κοινωνοῦμε, νά συμμετέχουμε στό Μυστικό του Δειπνο: **γιά νά μᾶς κάνει μετάγγιση αἵματος καί νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώνια ζωή!**

Μᾶς λέει καί κάτι ἀκόμη ἡ Ἁγία Γραφή, γιά νά μᾶς βοηθήσει νά καταλάβουμε τή μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Κυρίου μας: Μᾶς ἔβλεπε γιά αἰῶνες ἀλυσοδεμένους, δούλους στόν φοβερό δυνάστη, στόν προαιώνιο ἐχθρό μας, στόν διάβολο. Καί περίμενε μέ λαχτάρα πότε νά φτάσει ἡ **στιγμή νά μᾶς ἐξαγοράσει** (βλ. Γα 3,13· 4,5). Εἶχατε ἀκούσει, παιδιά, γιά τήν ἀπαγωγή πού ἔγινε σέ μιά πόλη τῆς πατρίδας μας; Ἄρπαζαν τό μικρό παιδί μᾶς πλούσιας οἰκογένειας καί ζητοῦσαν ἕνα τεράστιο χρηματικό ποσό ὡς ἀντάλλαγμα γιά νά τό ἐπιστρέψουν στό σπίτι του. Καταλαβαίνετε τί ἀγωνία τράβηξαν οἱ γονεῖς! Δέν ἔβλεπαν τήν ὥρα πότε νά δώσουν τό ποσό, ὅσο κι ἂν ἦταν! Καί ὁ Κύριός μας γιά νά μᾶς ἐξαγοράσει ἔδωσε λύτρα, **πανάκριβα λύτρα: τό ἴδιο του τό Αἷμα!** Κι ὅμως, λαχταροῦσε πότε νά φτάσει ἡ στιγμή γιά τήν ἐξαγορά μας, κι ἄς τοῦ στοίχιζε τόσο ἀκριβά!

«Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ἡμῶν». Νά τά θυμάστε αὐτά τά λόγια, παιδιά, κάθε φορά πού πλησιάζετε στό δισκοπότηρο· **ἔχει τήν ἴδια ἐπιθυμία ὁ Κύριος καί γιά μᾶς...**

Ἐμεῖς ὅμως **συμμετέχουμε στό Δειπνο του μέ ἐπιθυμία;** Μήπως κοινωνοῦμε τυπικά, ἀπό συνήθεια, καί μένει ἀσυγκίνητη ἡ καρδιά μας, δίχως νά συγκλονίζεται ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ;

Ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν τόν Χριστό ἔχουν μεγάλη ἐπιθυμία νά κοινωνοῦν. Οἱ πρῶτοι χριστιανοί κοινωνοῦσαν κάθε μέρα. Οἱ μάρτυρες, πρὶν τούς ρίξουν στά θηρία καί στόν θάνατο, τίποτε ἄλλο δέν ἠθελαν παρά μόνο ἕνα: νά κοινωνήσουν. Φρόντιζαν οἱ πιστοί νά τούς στείλουν μυστικά μέσα στή φυλακή τῆ Θεῖα Κοινωνία.

Μέ τήν ἴδια ἐπιθυμία κι ἐσεῖς, παιδιά, Κυριακή πρῶι ζυπνήστε νωρίς, πεταχεῖτε μέ ὄρεξη ἀπό τό κρεβάτι, καί **ἐτοιμαστεῖτε μέ χαρά** γιά τό σπίτι τοῦ Θεοῦ· ἐτοιμάστε καρδιά γιά τή συνάντηση μαζί του!

Κι ἐλάτε, ἐλάτε στό Μυστικό Δείπνο μέ ἐπιθυμία νά κοινωνή-
σετε! Προχωρήστε πρὸς τὸ ἅγιο δισκοπότηρο ὅπως ἀκριβῶς μᾶς
καλεῖ ὁ ἱερέας: «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης!».

► **Μέ φόβο Θεοῦ**, δηλαδή μέ δέος, μέ εὐλάβεια, μέ βαθεῖα
συναίσθηση ὅτι εἶναι μεγάλη καὶ ἱερή ἡ στιγμή τῆς Θείας Κοινωνίας·
παίρνουμε μέσα μας τὸν ἴδιο τὸν Θεό!

► **Μέ πίστη** ὅτι αὐτὸ πού κοινωνοῦμε εἶναι τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, **ὄχι συμβολικά ἀλλὰ πραγματικά**. Στὴν πιό ἱερή ὥρα
τῆς Θείας Λειτουργίας, στὰ «σὰ ἐκ τῶν ὠν», πάνω στὴν ἀγία Τρά-
πεζα **τὸ ψωμί (πρόσφορο) καὶ τὸ κρασί (νάμα) μεταβάλλονται σέ**
Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐπιτελεῖ αὐτὸ τὸ Μυ-
στήριο, αὐτὸ τὸ μεγάλο θαῦμα!*

► **Μέ ἀγάπη** καὶ πρὸς τὸν Χριστό, πού σαυρώθηκε γιὰ μᾶς
ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπάει μέ τὴν ὑψιστὴ καὶ τέλεια ἀγάπη (βλ. Ἰω 13,1),
ἀλλὰ καὶ μέ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Δέν μπορῶ νά κοινωνῶ
τὸν Θεό πού εἶναι ἀγάπη (βλ. Α΄ Ἰω 4,8. 16), ἂν κρατῶ στὴν καρδιά
μου κακία. Ὅσο ἐξαρτᾶται τουλάχιστον ἀπὸ μένα, πρέπει νά φρον-
τίσω πρῶτα **νά συμφιλιωθῶ μέ ὄλους** -νά ζητήσω συγγνώμη καὶ νά
συγχωρέσω- κι ἔπειτα νά πλησιάσω στὴ Θεία Κοινωνία.

Ἄν ἔτσι, παιδιά, πλησιάζουμε στό Δισκοπότηρο καὶ συχνά κοι-
νωνοῦμε, ξέρετε πῶς θά μοιάζουμε; **Σάν αὐτὸ τὸ μικρὸ συρματάκι**
(δείχνουμε ἓνα μικρὸ σύρμα). Τὸ λυγίζει καὶ τὸ μικρότερο παιδί.
Φανταστεῖτε ὅμως νά περνᾶ ἀπὸ μέσα του ἠλεκτρικὸ ρεῦμα! Φοβᾶ-
ται νά τὸ ἀγγίξει καὶ ὁ ἰσχυρότερος παλαιστής! Ἄς εἴμαστε κι ἐμεῖς
μικροὶ καὶ ἀδύναμοι... Ἄν σίς φλέβες μας κυλᾶ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, ὁ προαιώνιος ἐχθρὸς μας, ὁ διάβολος, θά φοβᾶται
ἀκόμη καὶ νά μᾶς ἀγγίξει!

*(Προτεινόμενο τραγούδι ἀπὸ «Πνευματικὲς Ὠδὲς Β΄»: «Ὁ Κοι-
νωνικός», σ. 26, βλ. CD μέ ὑλικό).*

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνες: α) Μουσικός Δεῖπνος, β) Δισκοπότηρο.
2. Δίπτυχο για τή Θεία Κοινωνία.
3. Τροπάρια από τήν Ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.
4. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου.
5. Ζωγραφιά.

***Υποσημείωση:**

Ἄν ὁ κατηχητής τό κρίνει ἀναγκαῖο, μπορεῖ νά προσθέσει καί τά ἐξῆς: Τό μεγάλο αὐτό θαῦμα δέν τό χωράει ὁ νοῦς μας, δέν μπορούμε νά τό ἐξηγήσουμε μέ τή λογική μας. Ἀλλά μήπως εἶναι τό μόνο πού δέν μπορεῖ νά ἐξηγήσει ἡ ἀνθρώπινη λογική; Στή φύση ὑπάρχουν τόσα μυστήρια, τά ὁποῖα οἱ ἐπιστήμονες ἐνῶ τά περιγράφουν, δέν μποροῦν νά τά ἐξηγήσουν. Γιατί π.χ. ἡ λεμονιά παίρνει μέ τίς ρίζες της τό νερό ἀπό τό ἔδαφος καί τό κάνει χυμό λεμονιοῦ, ἐνῶ ἡ πορτοκαλιά τό ἴδιο νερό τό μεταβάλλει σέ χυμό πορτοκαλιοῦ; Πῶς τό βρέφος θηλάζει γάλα ἀπό τή μάνα του κι αὐτό μεταβάλλεται σέ αἷμα πού κυκλοφορεῖ σίς φλέβες του; Ἄν τίς φυσικές μεταβολές δέν μπορεῖ νά ἐξηγήσει ἡ ἀνθρώπινη διάνοια, θά ἦταν ἀφροσύνη ν' ἀπαιτεῖ νά ἐξηγήσει λογικά τά Μυστήρια τοῦ Θεοῦ.

Στό τέλος εἶναι καλό νά γίνουν σά παιδιά οἱ ἀναγκαῖες συστάσεις γιά τή συμμετοχή στό Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης, τό θέμα τῆς νηστείας, τῆς σεμνότητος καί τῆς κόσμιας συμπεριφορᾶς μέσα στόν ναό, καθώς ἐπίσης καί γιά τόν σωστό τρόπο τῆς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, βλ. «δίπτυχο» στό CD μέ ὑλικό.